

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית - כַּח הַשְּׂתִיקָה

"וְאֵת הַמָּאֹר הַקָּטָן" (בראשית א, טז)

כדי להתרחק מאיסור אכילת הפרי?

אלא אדם הראשון כשאמר לחוה הוסיף שה' אמר שהאיסור הוא גם על הנגיעה, ואילו רבותינו מודים בגזרות שהם מוסיפים כי הם שלהם ולא מאת ה' יתברך.

בגלל שמשה רבינו גילה ליתרו שהוא בורח מפרעה, יתרו הושיב אותו בבור במשך עשר שנים, למה היה צריך לספר?

יעקב קילל את מי שימצאו אצלו התרפים שלא יחיה. שנאמר: "עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִי... וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גָּנְבָתֶם" (בראשית לא, לב). לכן רחל אימנו מתה בדרך.

במגילת אסתר (אסתר לא) כתוב כי אסתר לא גילתה את עמה ומולדתה וכך הצילה את עם ישראל. אם היתה מגלה, המן היה נשמר מפניה. כמה תועלת יש בשתיקה!

הגמרא (סנהדרין צ"ח ע"ב) מספרת: רב ששת היה עיוור. המלך היה אמור לעבור. כאשר היה רעש, רב ששת לא הסכים עם מי שאמר שפמליית המלך עוברת.

רק כאשר שררה דומיה והשקט שלט בכל, בר ששת קבע בוודאות שהמלך עובר עכשיו, מכיוון שהסימן למלכות היא שתיקה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"א	כנסת לכת	צאת לכת	בינו חס
י"ג	17: 25	18: 36	19: 13
ת"א	17: 42	18: 33	19: 10
מ"ב	17: 43	18: 34	19: 10
כ"ג	17: 45	18: 36	19: 13

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ילה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואיליה טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ילה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בגמרא (חולין ס ע"ב) כתוב: "אמרה ירח לפני הקב"ה: 'ריבונו של עולם, אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד?' אמר לה: 'לכי ומעטי את עצמך'."

בגמרא אנחנו קוראים כמה בורא עולם דאג לפייס את הירח ואף בורא עולם מבקש: "הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח."

צריך להבין מדוע אי אפשר היה לעשות חלוקה בין השמש והירח, לדוגמא: השמש תשמש שנה ולאחר מכן הירח ישמש אחריה שנה?

אלא השמש לא דיברה, ומי ששותק אי אפשר למעטו. בפרקי אבות (פרק א משנה י"ז) כתוב: "וְכָל הַמְרַבֵּה דְבָרִים, מְבִיא חֲטָא". הדיבור מעורר את הבעיה.

באבות דרבי נתן כתוב: "לא רצה אדם הראשון לומר לחוה כדרך שאמר לו הקב"ה, אלא כך אמר לה, ועשה סייג לדבריו יותר ממה שאמר לו הקב"ה."

נאמר: "וּמִפְרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶן תִּמְתּוּן" (בראשית ג, ב-ג). שרצה לשמור את עצמו ואת חוה מן העץ אפילו בנגיעה"

חיה אומרת לנחש שהאיסור הוא לא רק על האכילה אלא גם קיים איסור לגעת בעץ. "וכל המרבה דברים- מביא חטא" לומדים מהתוספת של אדם הראשון לגבי איסור נגיעה.

צריך להבין הרי האיסורים שרבנן גזרו באו בעקבות איסור או ציווי מהתורה. אם כן, אדם הראשון גם יכל להוסיף איסור נגיעה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – שבת- מדיח כלים חשמלי

האם מותר להכניס כלים מלוכלכים בשבת למדיח הכלים?

Ice ?

תשובה :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אסור להפעיל בשבת מדיח כלים. חוץ מפעולה החשמלית שיש בה איסור משום מבעיר, המדיח מחמם את המים ויש איסור בישול.

מותר להניח כלי סעודה לאחר שאכל בהם בתוך מדיח כלים חשמלי שלא פועל, על מנת להדיח את הכלים במוצאי שבת. הוא עושה כן כדי שהכלים המלוכלכים לא יהיו במטבח. כל זאת – בתנאי שלא יסדר אותם אלא יניח אותם שם בכל צורה אפשרית שהיא. **מקורות:** הראש"ל בספרו לויט חן (סימן עא).

אסור להניח כלים בשבת בתוך מדיח כלים ולכוון שעון שבת מערב שבת שידליק אותו בשבת, מכיוון שעל ידי סגירת דלת המדיח גורם להפעלתו. **מקורות:** שמירת שבת כהלכתה (פי"ב הל"ז). יש מי שהתיר בשעת הדחק כאשר יש כלים רבים, מכיוון שסגירת הדלת נחשבת לפעולת גרמא שאין בה מלאכה ממש. ראה בשו"ת מראש צורים (סימן ל).

אם ינתק את המנגנון שמפעיל את המדיח אחרי סגירת הדלת, יש להתיר בדיעבד. **מקורות:** הרב פאוסט בספר לאוהבי יש (סימן א). לא התרנו דבר זה לכתחילה משום "אוושא מילתא". עיין שו"ת יחיה דעת ח"ג (סימן יח) אולם כל זה מייירי כשמניח בערב שבת והמכונה פועלת אוטומטית בשבת, אבל כאן הוא מניח את הכלים בשבת עצמה. שוב ראיתי בספר הליכות שבת (עמוד תמח) במדיח כלים יש איסור נוסף מכיוון שחייב לסגור את המדיח כדי שיפעל, ולכן יש כאן איסור "גרמא". בסוג מדיח גם שיכול לפעול גם ללא סגירת הדלת, מ"מ רק בסגירת הדלת המים מגיעים לחום הגבוה. ע"ע בספר תחומין חלק יא. יש לציין שגם לדעת המקילים, יש לשים לב שלא נשארו שאריות מאכל על הכלים, שאינן מבושלות כמו סלט וכדומה, מכיוון שהן עלולות להתבשל עם הפעלת המדיח. יש להכניס את חומרי הניקוי מיום שישי.

מכל מקום לא יעשה זאת מכיוון שיש בזה זילות וזלזול בשבת קודש. **מקורות:** שו"ת מעיין אומר ח"ב (סימן תכא).

במקומות שהבתים גבוהים מאוד, והבאת המים לקומות העליונות נעשית על ידי כח החשמל, אף על פי כן מותר לפתוח את הברז ליטול ידי או לשתיית מים וכדומה. **מקורות:** הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד ע) שאין כאן אלא גרמא ומותר כמבואר בגמרא שבת (ק"ע"ב). כ"כ בשו"ת משנה הלכות ח"ח (סימן מז) וכן דעת הגרש"ז אורבך זצ"ל. אולם יש לציין כי יש דירות שנמצאות במפלס שמתחת לפני הקרקע וכל המים מתנקזים מהדירה על ידי "סילוקית" - משאבה חשמלית, שמופעלת מיד עם פתיחת ברז המים בדירה ונמצא שזה מעשה בידיים ולא גרמא. אולם ניתן להתקין 'פיקוד שבת'. **יש מחמירים.**

חשבונות שמים

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'. המספר הוא בעל המעשה מ. פ. יש בסיפור כדי ללמדנו כי מה שקורה בעולם הזה הוא בחשבון ובדקדוק מופלא ומדויק. להלן סיפור המעשה: לפני כמה שנים נסעתי יחד עם חבר לירושלים. עלינו על אוטובוס לקבר רחל. נהג האוטובוס הסיח את דעתו ועבר באדום.

בדיוק באותו הרגע מכונית אחרת יצאה מהכביש הסמוך עם אור ירוק. האוטובוס שלנו שנסע במהירות התנגש בה. המכונית התעופפה כעשר מטר קדימה. הנס הגדול היה שאותה מכונית לא פגעה ברכבים אחרים, למרות שהיו רכבים רבים בנתיבים הסמוכים, אלא היא הושלכה אל הנתיב הקדמי - שם בחסדי ה' לא היו רכבים. יצאנו מהאוטובוס ונדהמתי לראות שאותה מכונית נחבטה בגדר. כתוצאה מכך היא הפוכה ומעוכה לגמרי...

התחלתי לחשוב מה קרה עם הנוסעים ברכב, מכיוון שמהרכב לא נשמע שום קול. מרוב צער הרגשתי שאני לא מסוגל להישאר שם. ביקשתי מהחבר שלי לעזוב את המקום ולהמשיך לקבר רחל. עלינו על מונית והגענו לקבר רחל. שם בכיתי הרבה לה' - שירחם בזכות רחל אימנו על היהודים שלא יינזקו. בכיתי ובכיתי. חברי שראה שאני כל כך נסער, ניחם והרגיע אותי מעט. אחרי שדעתי התיישבה קצת, רצינו לחזור. מכיוון שלא היו אוטובוסים עלינו שוב על מונית.

כשהמונית הגיעה קרוב למקום התאונה, היה שם עומס תנועה מטורף והמונית התעכבה בפקק. הנהג היה יהודי ירא שמיים והציע לנו באדיבות לרדת מהמונית כדי שסכום המונה לא ילך ויגדל. שמענו לדבריו וירדנו מהמונית. כשהתקרבו למקום התאונה, ראינו אנשים משוחחים בהתפעלות זה עם זה. כשביררנו מה קרה הסבירו לנו שהנהג באותו רכב שנמערך היה מחבל שרצח שני יהודים בפיגוע דקירה והיה מבוקש על ידי השלטונות. כעת הוא נהרג בתאונה.

הפלא הגדול יותר היה שאותו מחבל היה במשך תקופה בבית הכלא על גניבה שביצע. לאחר ששוחרר הוא ביצע את אותו פיגוע אכזרי. המשפחות של אותם שנרצחו על ידו הצטערו והתלוננו מאוד על כך ששחררו אותו... כעת הקב"ה תבע את נקמתם והרגו. "כך יאבדו כל אויביך ה'". בטוחני שרחל אימנו שאלה נסענו עמדה בתפילה על בניה שלא יינזקו חלילה - ולהיפך אותם שמבקשים את רעתם יכלו ויאבדו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפקיחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יוסף ענגל זצ"ל

הגאון הרב יוסף ענגל (אנגל) זצ"ל - לפני הלידה של רבינו, ר' מאיר מפרימישלאן ביקר בטרנוב ואמר לאביו כי עתיד להוליד בן שיאיר את עיני ישראל בחכמת תורתו. נולד ב-ב' ר"ח טבת ה'תרי"ט (1858) בעיירה טרנוב (פולין). מגיל שמונה עד שתיים-עשרה למד אצל הגאון ר' דב בער שיינקל. לאחר מכן למד בכוחות עצמו. בתקופת נעוריו למד עם חברותו. מדי יום ביומו למדו שמונה שעות רצופות. תלמידי חכמים מופלגים באו לבית של אביו כדי להתפלפל עם רבינו. מגיל שתיים-עשרה ועד שנכנס לחופה בגיל תשע-עשרה, חיבר אחד עשר חיבורים (ביניהם חידושים ופולפולים על סוגיות הש"ס וביאור שלם לתנ"ך- חיבוריו אבדו).

לאחר נישואיו ישב בעיר בנדין ללא אזרחות רוסית, מה שגרם שילשינו עליו. במהלך מלחמת רוסיה-יפן בשנת ה'תרס"ו (1906) לאחר שהולאם הבניין בו אשתו השקיעה את רוב כספם עברו לקראקוב. בהתחלה שימש כדיין אבל מהרה התמנה לאב"ד. בשנת ה'תרע"ד (1914) בעקבות מלחמת העולם הראשונה עקר לוונייה האוסטרית. גילויים רבים ראה בחלומות בחכמת הקבלה וחזיונות מהעתיד (כתב על כך שמונה ספרים). גאון בנגלה ובנסתר. בקי בתלמוד ירושלמי ובבלי ובמכמני התורה. ענוותן מופלג. מיעט באכילה. כאשר קרב זמן פטירתו שמעו אותו ממלמל: **"הקב"ה יודע, שלא נהייתי אפילו באצבע קטנה"**. נפטר ב-א' בחשוון ה'תר"פ (1920) בווינה. חי כ-61 שנים.

סבא (מצד האב): ר' הרציל (היה מופלג בנגלה ובנסתר). **אביו:** ר' יהודה (הנגיד הגביר התורני המופלג בתורה). **אימו:** מרת לאה שטיגליץ. **אשתו:** מרת איטה (בת ר' משה קליינר מבנדין). **חברותו (בתקופת נעוריו):** הגאונים ר' שמואל ענגל (אב"ד ראדומיאל), ר' מאיר אריק. **מרבתי:** האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז, הגאון ר' דב בער שיינקל.

מתלמידיו: ר' יוסף חיים דוד רייך מבנדין (היה אצלו כבן בית במשך 25 שנים). **בתו (היחידה):** נישאה לר' יצחק מנחם מורגנשטרן (נכד הרבי מקוצק). **מספריו:** גילויני הש"ס - חידושים על בבלי וירושלמי סדרים זרעים, מועד, נשים ונזיקין. **ילקח טוב** - חקירות תלמודיות. **אתון דאורייתא** - חקירות תלמודיות. **בית האוצר** - מושגים תלמודיים ותורניים. **גבורות שמונים** - 80 תירוצים על קושיא אחת. **שבעים פנים לתורה** - 70 תירוצים לסתירה תלמודית. **אוצרות יוסף** - חידושים על שו"ע יו"ד. **שארית יוסף** - חידושים על קידושין. **בן פורת** - שו"ת. (הגאון ר' שמואל וואזנר זצ"ל העיד כי בצעירותו ראה בבית רבינו כ-90 חיבורים תורניים בכתב ידו ונשאר מעט מהם).

כדו כתב שמתוך רגילותו לכתוב את חידושיו בכל ימות השבוע, היה לעתים כותב באצבעו באוויר, בשבתות וימים טובים, כשעיניו תוהות באוויר! הנהגתו זו חזרה בשעת גסיסתו. למרבה הפלא, רבינו היה רגיל לעשות כן אפילו כשהיה ישן. הגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל סיפר, שבדידיה הוי עובדא, כשהיה בעיר קראקא והוא צעיר לימים, אביו לקח אותו בשבת בבוקר אחרי התפילה לביתו של רבינו, לאחל לו 'גוט שבת'.

הרבנית יצאה החוצה ואמרה כי הרב חוסף תנומה ואי אפשר להיכנס. האבא ביקש שירשו לו להיכנס עם בנו למען יראה כיצד ישן גדול בתורה. כשנכנסו התגלה לעיניהם מחזה נהדר - רבינו יושב על כיסאו וישן והיו ידיו פועלות כמי שכותב (אלה תולדות יוסף)

כאשר רבינו נפגש עם הרה"ק מבלאזשוב זצ"ל, הרה"ק מבלאזשוב רצה להשמיע בפניו איזה דבר חידוש. התחיל לחשוב איזה חידוש יוכל לחדש לו. החליט כי בגין מכיוון שרבינו מנכדי ה'בני יששכר' ישמיע לו חידוש מזקינו הקדוש, שבדואי לא ידוע לו. כאשר סיים את החידוש ללא הזכרת שם, רבינו הגיב כי הדברים כתובים ב'בני יששכר', תוך שהוא מוסיף: **"תאמינו לי שכל דברי ה'בני יששכר' שמורים בזיכרוני"**.

כשרבינו הגיע בפעם ראשונה למושב בית-הדין בקראקא מצא את הראב"ד הישיש הגאון רבי יוסף לדרברגר זצ"ל יושב בראש ולפניו יושבים יתר חברי הבי"ד. רבינו התיישב בקצה השולחן והקשיב לדיון שעליו דנו. בהתחלה לא נשמעה שום תגובה מפיו. אולם כשהתעורר לאחר מכן יכוח בין הדיינים, השמיע את חוות דעתו.

לפתע האב"ד הישיש קרא לרבינו ואמר: **"רבי יוסף, הלא ידיעותיכם עולות בהרבה מידיעותינו, בואו ושוב במקומי - נתחלף!"**. רבינו כמובן סירב ואיחל לראב"ד שיאריך ימים על ממלכתו. הראב"ד התרגש, עמד מכסאו והכריז: **"גוזרני עליכם לשבת בראש ואני על מקומכם אשב"**.

בצעירותו רבינו גר בעיר טורנא. שם למד בקלויז דחסידי צאנז שהיה ידוע לשם ותפארת. ישבו שם הרבה תלמידי חכמים יגעים בתורה. רבינו למד שם כי היה בשורשו חסיד צאנז. אחרי חתונתו, בגלל שחותנו היה מחסידיו של הרה"ק בעל ה'אבני נזר' מסוכוטשוב זיע"א, הסתופף הרבה בצל קדשו. כשלמד בעיר טורנא הגיע לשם הגאון רבי יוסף שאול נתנזון, ה'שואל ומשיב' זצ"ל.

לומדי הקלויז שטחו לפניו את שאלותיהם בלימוד התורה. לכולם השיב על אתר, אבל כשבא אליו הגאון רבי יוסף והרצה בפניו את קושייתו ה'שואל ומשיב' השתומם מהקושיא העצומה. הוא ציוה עליו לבוא אליו הביתה לאחר שיעיין בדבר. כשיצא מהבית המדרש, אמר לסובבים: **"רואה אני שהתורה עוברת אל החסידים"**. (מפי ספרים וסופרים להגרא"ד פרידמן)

פעם אחת כשרבינו והגאון האדיר ר' מאיר אריק זצ"ל היו בדרך, משהו הציע איזה שאלה בפניהם. ר' מאיר הקדים להביא ראייה מפורשת מן הירושלמי שמובא בתוספות. מכיוון שרבינו שמע את המילה 'ירושלמי'... כאב לו הדבר והצטער מפני שידע את הירושלמי בעל פה. ויהי אך הניח ראשו על ידו ונשען על מקלו - הרהר קימעה, והכריז... אה, אה... ודברי הירושלמי התחילו קולחים מפיו בלשונם!

זְכוּת הַשַּׁבָּת

בחברת חשמל שחילל שבת במשך עשרים ושתיים שנה. התקשיתי לוותר על העבודה בחברת החשמל."

"הקושי היה במיוחד בגלל העובדה שהיה ברור לי שאם לא אעבוד בשבת הם גם יפטרו אותי. אז לא תהיה לי עבודה ובגילי אצטרך שוב לנסות ולמצוא עבודה. ההולמת את כישורי. בנוסף הם גם לא יתנו לי פיצויים עבור עשרים ושתיים שנה!"

"ניסיון לא פשוט! אשתי הבינה את מה שמתחולל בליבי. כשחזרנו הביתה, אשתי אמרה לי במשך כל הנסיעה: 'תחליט מי נותן פרנסה: הקב"ה או חברת החשמל?'

עניתי לה: 'בוודאי שבורא עולם הוא זה שנותן לנו את הפרנסה. כששמעה את תשובתי, אמרה לי: 'אם כך החלטנו – אתה לא הולך לעבוד יותר בשבת!'

למחרת בבוקר הגעתי לעבודה והודעתי למנהל שאני יותר לא בא לעבוד בשבת. הוא הסתכל עלי במבט מוזר ואמר רק מילה אחת: "השתגעתי?".

הוא לא הבין מה עובר עלי. אמרתי לו: "ממש לא השתגעתי". חייכתי מולו והוספתי: "פשוט נהייתי בן אדם". הוא הביט בי ולא האמין למשמע אוזניו.

הוא אמר לי: "אם אתה לא תבוא לעבודה בשבת אני אפטר אותך" - "בסדר", עניתי לו כאשר סבר פניי נותר שלי. לאחר שהבין כי כוונותיי רציניות ביותר, הוא אכן פיטר אותי.

הוא נתן לי כמה שמגיע לי. הסכום היה חמש עשרה אלף דולר, פחות ממה שיכולתי לקבל פיצויים... לקחתי את מכתב הפיטורין, עליתי על אוטובוס ונסעתי חזרה הביתה.

כשירדתי ברחוב הראשי פגשתי פתאום חבר מרוסיה, שכבר שנים לא ראיתי. החלפנו כמה מילות נימוסין. שאלתי אותו: "מה אתה עושה?".

"אני עובד במפעל מתכת. הם כעת מחפשים מהנדס חשמל", אמר לתדהמתי. "מה אתה עושה?", שאל אותי. "אני מהנדס חשמל שפוטר היום".

הוא הביט בי רגע אחד ולאחר אחר מכן אמר: "בוא איתי". הוא לקח אותי למנהל שלו והציג אותי בפניו. הוא שאל אותי מספר שאלות והתרשם מעשרים ושתיים שנות הניסיון שלי. הוא קיבל אותי לעבודה.

הוא נתן לי, כמתחיל, משכורת כפולה ממה שקיבלתי בחברת החשמל. מאז כבר הספקתי לקבל פי שניים מסך כל הפיצויים שהפסדתי, כשאני עובד רק חמישה ימים בשבוע בלי שבת!

בפיוט 'לכה דודי' שחיבר הרה"ג ר' שלמה הלוי אלקבץ כתוב: "לקראת שבת לכו ונלכה- כי היא מקור הברכה". השבת היא מקור הברכה. אדם ששומר שבת הוא זה שרואה ברכה בעמלו.

הרה"ג ניסים יגן זצ"ל סיפר: זכיתי להיות נוכח בסיפורים רבים באופן אישי. שוב ושוב המעורבים בעניין נדהמו לגלות עד כמה הקב"ה דואג לשומרי שבת. הם לעולם לא יפסידו מכך שהחליטו לשמור את השבת.

בסיומו של אחד הסמינרים, ניגשו אלי בני זוג שהחליטו לעשות מהפך בחייהם ולשוב בתשובה שלימה. הוא כבר חבש לראשו כיפה שחורה והתעטף בציצית. אשתו כבר כיסתה את ראשה.

"החלטנו לשמור הכל", כך אמרו לי, "אם ה' הוא האלוקים, אז עד הסוף... אבל", הוסיפו, "יש רק דבר אחד שהוא פיקוח נפש. אנחנו לא יכולים לעשות אותו בשום פנים ואופן. אנחנו מקווים שתוותר לנו על זה...".

הם דיברו אלי בכובד ראש כאילו הייתי יושב במזכירות של למעלה ובכוחי להחליט על 'הנחות' לבעלי פרוטקציה מיוחדת ולשנות את סדרי בראשית.

"מה הבעיה?", ניסיתי לברר. "אני עובד כבר עשרים ושתיים שנה בחברת החשמל באשדוד. אני חייב לעבוד בשבת".

אמרתי לו: "אסור לך להמשיך כך". הבעל טען: "כבר עשרים ושתיים שנה אני עובד שם. אם אני לא אבוא הם יפטרו אותי".

השבתי לו: "עדיף שהם יפטרו אותך מאשר שבורא העולם יפטרו אותך... אם אתה מאמין בקב"ה באמת אל תלך לעבודה ותאמר להם שבשבת אינך עובד!".

הבעל הביט בי בתמיהה ושאל: "האם מותר לי להפסיד פיצויים של עשרים ושתיים שנה בהחלטה שכזאת? מדובר בסכום שווה ערך לעשרים ושתיים משכורות חודשיות!!! במקרה הטוב הם יתנו פיצויים מופחתיים".

"האם בעולם הבא מותר לך להפסיד כמה אלפי שנים?", החזרתי בשאלה. האיש הרחרר לרגע ואמר: "טוב, אנסה". למחרת נפרדו דרכינו. הבעל ואשתו חזרו לאשדוד ואני לירושלים. זְכָרו פרח ממני.

כעבור מספר חודשים הזמנתי לדבר במתנ"ס באשדוד. אחרי ההרצאה ניגש אלי אדם. הוא חיך ואמר לי: "כבוד הרב, אני לא יודע אם אתה זוכר אותי, אבל יש לי בשורה טובה לבשר לך".

הוא הזכיר לי מהיכן אני מכיר אותו: "אני הוא אותו מהנדס

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת שושנה רייזל ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחא ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחא ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה